

ת"פ 23782/02/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו ספא (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 23782-02-20

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
מחמוד אבו ספא (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן והורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. עוד הוסכם כי המאשימה תעתור למתחם ענישה הנע בין 3-6 שנות מאסר בפועל והנאשם יהיה חופשי בטיעונו. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן, הכולל שני אישומים:

לפי האישום הראשון, מספר חודשים עובר ליום 16.10.19, הציע הנאשם לסוכן, שפעל בשליחות המשטרה ובינו לבין הנאשם היכרות רבת שנים (להלן: "**הסוכן**"), ואשר שהה בביתו באותה עת, אקדח למכירה, וציין כי ברשותו סוגי אקדחים שונים. הסוכן סרב. ביום 9.10.19, יצר הסוכן קשר טלפוני עם הנאשם וביקש לרכוש אקדח עבור צד ג'. הנאשם השיב בחיוב וכעבור מספר דקות שלח לסוכן בפייסבוק תמונות אקדח עם מחסנית תמורת 18,000 ₪. הסוכן ביקש מספר ימים כדי לארגן את התשלום. ביום 16.10.19, התקשר הסוכן לנאשם, הודיעו כי הכסף בידו והשניים נפגשו מאוחר יותר ברכבו של הסוכן והמתינו למוכר הנשק (להלן: "**האחר**"). האחר הגיע למקום ברכבו, שהיה נהוג ע"י אדם בשם טנטש. הסוכן והנאשם נסעו אחריהם עד לראס אל עמוד, שם יצא האחר, ניגש לרכבו של הסוכן, בו ישב גם הנאשם, והעביר לסוכן אקדח הזנקה שחור שעבר הסבה, כך שניתן לירות באמצעותו דרכו כדורי 9 מ"מ והוא מסוגל

להמית. הסוכן הבהיר כי אינו מוכן לרכוש את הנשק ללא כדורים באמצעותם יבדוק את הנשק. הנאשם ביצע שיחת טלפון והורה לסוכן לנסוע אחרי האחר. הסוכן עשה כן, כשהנאשם עמו והאקדח והמחסנית ברכב. בהגעתם לבית חנינא, הורה הנאשם לסוכן לעצור את רכבו ולהמתין. האחר הגיע לרכבו של הסוכן ומסר לו שני כדורים. הנאשם והסוכן נסעו לרחוב בו ירה הסוכן שתי יריות באוויר מתוך הרכב וראה שהאקדח תקין. לאחר ביצוע הירי, חזרו הסוכן והנאשם לרחוב בו היה האחר. הנאשם נכנס לרכבו כדי לברר מה המחיר שידרוש וחזר לסוכן ואמר לו כי שהמחיר הזול ביותר הוא 15,000 ₪. הסוכן מסר לנאשם 15,000 ₪ במזומן. הנאשם קיבל סך של 500 ₪ עבור חלקו בעסקה זו.

בהתאם לאישום השני, ביום 20.11.19 התקשר הסוכן לנאשם ושאל אותו אודות אקדח בקוטר 9 מ"מ, שהציע לו הנאשם לרכוש מספר שבועות קודם לכן. סוכם כי הנאשם ידבר עם בעל האקדח אודות המחיר. למחרת, הודיע הנאשם לסוכן, טלפונית, כי יוכל לרכוש אקדח אחר תמורת סכום נמוך יותר. הוסכם כי הנאשם ואדם נוסף יוציאו את האקדח מכפר עקב ויפגשו את הסוכן בבית חנינא, וכי הסוכן יביא עמו מספר כדורים לבדיקת האקדח וכן 25,000 ₪ עבור האקדח ו - 2,000 ₪ עבור נשיאתו והובלתו לנקודת המפגש בבית חנינא. בהתאם, הגיע הסוכן בשעה 21:00 לנקודת המפגש, שם ראה את הנאשם יושב ברכבו של טנטש. הנאשם נכנס לרכבו של הסוכן ומסר לו אקדח חצי אוטומטי מסוג 9 BLOW מ"מ ומחסנית. הנאשם והסוכן נסעו למקום בו ביצע הסוכן ירי מתוך הרכב של 6 כדורים שהביא עמו. לאחר מכן הנאשם והסוכן התמקחו על מחיר האקדח ולאחר שהנאשם שוחח טלפונית עם אחר ונקב במחיר, והסוכן התייעץ עם צד שלישי, הודיע הסוכן כי הצד השלישי מוכן לרכוש את האקדח תמורת סכום של 22,500 ₪, מתוכם 22,000 ₪ עבור האקדח ו - 500 ₪ עבור הנאשם. הנאשם הסכים והסוכן מסר בידי האחר את מלוא הסכום.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

3. המאשימה טוענת למתחם עונשי אחד, מהטעם שהאישומים נעשו תוך פרק זמן קצר יחסית ומדובר בעבירות בעלות אופי דומה, ומבקשת להתייחס בקביעת המתחם לעובדה שמדובר בשני אישומים של סחר באקדח ובשתי עסקאות.

4. לטענת המאשימה, קיים תכנון מוקדם. הנאשם שלח תמונה, לקח חלק פעיל וניהל את המשא ומתן בעסקאות. מדובר ברכישה של שני אקדחים, בשני אירועים נפרדים, כאשר כל התקשורת של הסוכן נעשית עם הנאשם. באישום 1 מדובר על אקדח הזנקה שעבר הסבה, סך של 15,000 שקלים כשהוא מקבל בסך של 500 ש"ח ובעסקה השנייה מדובר באקדח חצי אוטומטי תקין כשהסכום הכולל היה 22,500 שקלים, מתוכם כשהנאשם מקבל 500 שקלים. נטען כי הנאשם לא שימש מתווך בעסקאות, אלא חוליה בשרשרת ביצוע עסקת הסחר, ומתחייבת ענישה מחמירה ומשמעותית ובאה הפנייה להחלטות לעניין הענישה במקרים דומים.

5. ביחס למיקום הנאשם בתוך המתחם, ציינה המאשימה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, יש לו עבר פלילי (הוגש רישום פלילי), שאמנם פחות רלוונטי לעבירות בתיק זה, אך מגביר את משקלו של אינטרס ההרתעה, ולפיכך, עותרת

למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, אך לא בקצה התחתון, ולהטיל עליו גם מאסר על תנאי וקנס, נוכח המניע הכלכלי שבבסיס עבירות אלה.

טענות ההגנה

6. הסנגור עותר לקביעה של מתחם ענישה אחד. לפי עובדות כתב האישום, חלקו של הנאשם מתמצה בקשר עם הסוכן, הוא איש הקשר בין הסוכן לאחר. נטען כי חשוב להבין כי לא מדובר בסוכן רגיל, אלא במי שהוא חבר של הנאשם שנים רבות, ידע על מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו, ועל כך שהנאשם נפצע בידו ואינו עובד, הוא ידע כיצד לנצל אותו ומה נקודות החולשה שלו. כמו כן, הנאשם לא ידע מה מקור הנשק ולא היה אחראי על מקור הנשק. בעבירות אלה החומרה היא לכתפי אותו אדם שיודע את מקור הנשק, ואילו מעשי הנאשם התבטאו בהבאת החבר תמורת חמש מאות שקל. סכום זה אינו סכום הסחר בנשק. הכסף עבר מהסוכן באופן ישיר לאותו אדם והעבירה של הנאשם היא נוכחות במקום. מבלי להקל ראש בכך, לנאשם נסיבות קשות, שפורטו בתסקיר שירות המבחן, והוא הגיע למצב זה מתוך יאוש. לפיכך, כשהמאשימה טוענת למתחם של סחר, צריך להיצמד לעובדות כתב האישום ולראות שלא מדובר ממש בסחר, מדובר בתיווך מסוג אחר או סיוע. נטען עוד כי הנאשם הודה ולקח אחריות. כיום הוא נמצא כמעט 14 חודשים מאחורי סורג ובריח. בזמן המעצר, אחיו של הנאשם נפל וכיום נמצא בבית לוינסטיין במצב לא טוב. אח אחר הינו קטוע רגל ומצבו הרפואי של אב המשפחה הינו ירוד, כך שמצב המשפחה הינו קשה. הנאשם הוא זה שיצטרך לפרנס את המשפחה. הנאשם גדל במחנה פליטים שועפאט, מדובר בפילה חד פעמית ויש לתת לו הזדמנות. לעמדת ההגנה, מתחם הענישה הוא 14-36 חודשי מאסר ויש לגזור את עונשו של הנאשם ממש בתחתית המתחם. נטען כי המאשימה לא הסבירה מדוע אין למקום את הנאשם ממש בתחתית המתחם. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, העבר שלו בעבירות של הפרעה לשוטר והסגת גבול אינו משמעותי ובגינו קיבל קנס. יש להתחשב גם בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ובמקרה דנן יש להסתפק בימי מעצרו ולגזור עליו 14 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הפנה למקרים חמורים יותר, שם נגזרו עונשי מאסר בפועל שבין 15 ל - 36 חודשי מאסר.

7. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא מצטער.

תסקיר שירות המבחן

8. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו כבן 28 שנים, רווק, אינו עובד. מגיל צעיר חבר לחברה שולית, תפקד באופן לא יציב, עבד בעבודות מזדמנות וסיגל דפוסי שימוש בעייתיים באלכוהול. ברישומי הפלילי הרשעה משנת 2015 בגין הפרעה לשוטר והסגת גבול, בגינה נדון למע"ת וקנס. ביחס לעבירות נשוא תיק זה, הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי החרטה שהביע מקורה בעיקר בהשלכות של מעצרו על חייו, וכי הוא מטשטש וממזער את התנהלותו הבעייתית ומתקשה לבחון את השלכות בחירותיו על חייו. הנאשם הסביר את העבירות על רקע כלכלי ופיתוי כספי. שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו על רקע דפוסיים עברייניים, קושי להעריך את תוצאות מעשיו וטשטוש גבולות האסור והמותר. הנאשם נשר מקבוצה טיפולית בה שולב במהלך מעצרו. הומלץ על ענישה מוחשית ומרתיעה ועונש מותנה.

דין

9. בעניינו, האישומים בוצעו בהפרש זמנים קצר ועוסקים באירועים שיש ביניהם דמיון רב, בוצעו באופן דומה, קדם להם תכנון דומה, ישנה זהות בין הצדדים בכל אחת מהעסקאות ועל כן ניתן לראות בהם אירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד, כפי שהסכימו הצדדים. באשר לערכים המוגנים, העבירה של סחר בנשק טומנת בחובה סכנה ממשית פוגעת בערכים החברתיים של בטחון הציבור, שלום הציבור ושלטון החוק. נשק בלתי חוקי המצוי בידיים בלתי מורשות מסכן את הציבור כולו. יפים לעניינו הדברים שנאמרו בע"פ 2251/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל (2011): "סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת".

10. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות דנן מלמדות כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה גבוהה. מדובר בשני כלי נשק תקינים שמידת פוטנציאל הנזק הטמונה בהם היא קטלנית ורבה. הנשקים נמכרו בתמורה לסכומי כסף גבוהים. לעסקאות קדמו תכנון מפורט וניהול משא ומתן, שכלל דיון על סוגי הנשקים המוצעים למכירה ומחירם, תיאום הפרטים, הסכומים ומקום המפגש. פועלו של הנאשם מלמד על נגישות מצדו לנשקים בלתי חוקיים, על זמינות הנשקים בידו ועל היכרותו עם עולם הסחר. אין להמעיט מחלקו בביצוע העבירות, שכן מדובר במי שהכיר את הסוכן ועשה את כל התיאומים לביצוע העסקאות, כולל ליווי וסגירת העסקאות בפועל, יש לו נגיעה ישירה ולא מדובר אך תיווך. הנאשם שימש חוליה חשובה בעסקאות סחר אלה כמי שסיפק את הנשקים. הנאשם הבין היטב את מעשיו ויכול היה לחדול מביצועם בכל רגע אך בחר להמשיך בכך. הנזק הצפוי מהימצאות כלי נשק בידיים עברייניות אינו מצריך הסבר. במקרה דנן הנזק שנגרם הינו מינימלי שכן כלי הנשק הגיעו לידי המשטרה. פסיקה רבה עוסקת בממדיה המדאגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה להסלמה באלימות העבריינית והאידאולוגית כאחד, הקלות היחסית שבה ניתן לבצעה ומאמצי הרבים של רשויות אכיפת החוק לתפיסת סוחרי הנשק, וקוראת - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה ומקרה - להחמיר באופן הדרגתי בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו (ר': 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח (5) 541; ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד (2011); ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (2018)). בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, חומרתה, נסיבות ביצועה ותוצאותיה מובילות למסקנה כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות דנן הנו שנתיים עד חמש שנות מאסר.

11. באשר לעונש הראוי לנאשם, הנאשם הודה בביצוע העבירות, תרם לייעול ההליך ולחיסכון בזמן שיפוטי והביע חרטה. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי לצד הודאתו בביצוע העבירות, האחריות שהוא לוקח על מעשיו אלה הנה חלקית בלבד, החרטה שהביע נובעת בעיקרה ממחיר ההליך הפלילי אותו הוא משלם, הוא מטשטש וממזער את התנהלותו הבעייתית ומתקשה להכיר במניעים לביצוע העבירות, באופן המחזק את משקלו של אינטרס ההרתעה בעניינו.

10. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3

עמוד 4

שנים מיום שחרורו.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**